

זומער-טעג האט ער געלאכט. געמיינט
 א גראז ווערט א בוים. גאט האט א בארד.
 ווינטער — פאר פראסט און פאר פחד געוויינט
 און ליב געהאט ס'האלץ, וואס ווארעמט די שטוב.
 די היימישע שטוב, ווי א קיילעכדיק יאר,
 האט געצייטיקט דער צער פון דער יידישער וואר —
 מיין ברודערל איז א בערגעלע אש.

די גאס האט געכאוועט. אפט מיט גענאד
 צום בענטשן געהויבן צעמזיקטע הענט.
 נאר קללה ט'פארטריבן די ברכה פון גאט.
 דער גאז האט פארסמט. דאס פייער פארברענט.
 די מאמע ט'געזאגט: וואקס ליכטיק, וואקס גרויס.
 זיי ס'ליכטיקע פענסטער פון פינצטערן הויז —
 מיין ברודערל איז א בערגעלע אש.

דאס יידישע ווארט און דאס יידישע ליד
 ליגן אין שפייכלערס פון טרויער און פיין.
 געבויענערהייט מיט פארשפעטיקטע טריט
 זע, ווי ער קומט, דער נביא צוגיין
 צו באלייכטן דאס ווארט און דאס ליד וואס באקליידט
 דאס קינדיש געמיט מיטן חלום פון פרייד —
 מיין ברודערל איז א בערגעלע אש.

דאס יידישע ווארט און דאס יידישע ליד
 ליגן אין שפייכלערס פון טרויער און פיין.
 א שפייכלער אזא איז א יעדנס געמיט
 וואס האט זיך באהאפטן מיט אונזער געוויין.
 זאל לייכטן דאס ווארט און דאס ליד, וואס באקליידט
 דאס קינדיש געמיט מיטן חלום פון פרייד —
 מיין ברודערל איז א בערגעלע אש.

די ווענט פון דער שטוב. די דחקות פון גרויסן
 האט טרויעריק געשמייכלט צו זיין זיבעטן יאר.
 אן אומעטיק גופעלע מיט א קאפ פון א גרויסן
 באוואקסן מיט שווארצע געקרייזלטע האר.
 די מאמע ט'געזאגט: מיין גאלדענע קרוין,
 זיי די לויז פאר מיין צער, אויב פאר צער קאן זיין לויז —
 מיין ברודערל איז א בערגעלע אש.